

30. Αυτό (γίνεται) επειδή ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Αληθινός Θεός κι επειδή οτιδήποτε άλλο επικαλούνται - αντί Αυτού -, είναι η ψευτιά (η Ανυπαρξία), και γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Ύψιστος, ο Μέγιστος.

31. Μα δεν βλέπεις ότι τα καράβια τρέχουν στη θάλασσα με την Χάρη του ΑΛΛΑΧ Για να σας αποδείξει Σημεία από τη δύναμή Του; Βέβαια σ' αυτά υπάρχουν Ενδείξεις για κάθε ένα που υπομένει καρτερικά όταν πάθει δυστυχία και ευγνωμονεί όταν ευτυχεί.

32. Κι όταν ένα κύμα τους σκεπάζει, σαν το βουνό φωνάζουν τον ΑΛΛΑΧ, προσφέροντάς Του ειλικρινή πίστη. Αλλά όταν τους σώσει (και τους αποδιβάσει) στη στεριά, μερικοί απ' αυτούς αμφιταλαντεύονται μεταξύ (της πίστης και της άρνησης). Αλλά κανείς δεν απορρίπτει τα Σημεία Μας, εκτός μόνο κάθε κακόπιστο και αχάριστο πλάσμα.

33. Ω! Εσείς οι άνθρωποι! Κάνετε το καθήκον σας στον Κύριό σας και φοβηθείτε την Ημέρα που ούτε ο πατέρας θα μπορέσει να ωφελήσει (βοηθώντας) το γιο του, ούτε κι ο γιος θα ωφελήσει το πατέρα του σε τίποτε. Πράγματι η υπόσχεση του ΑΛΛΑΧ είναι αληθινή. Ας μην σας εξαπατά - λοιπόν - η ζωή αυτού του κόσμου, και μην αφήσετε τον Σατανά να σας εξαπατήσει για τον ΑΛΛΑΧ.

34. Ο ΑΛΛΑΧ και μόνος Του έχει γνώση για την Ώρα. Και στέλνει κάτω (στη γη) τη βροχή. Και γνωρίζει ότι,

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيمُ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ
لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

وَلِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُمُ الْيَوْمَ فَلَمَّا خَفَّوهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْنَصِدٌ
وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَسَّارٍ كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا وَاسْتَوْأَبُوا مَا لَا يَجْزِي
وَالدِّينَ عَنِ وِلْدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَاوِزٌ عَنِ وِلْدِهِ شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْفُرُورُ ﴿٣٣﴾

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُرْسِلُ الْغَيْثَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ

βρίσκεται στις μήτρες. Καμιά ψυχή δεν γνωρίζει, τι θα κερδίσει αύριο. Καμιά ψυχή δεν γνωρίζει, σε ποια γη θα πεθάνει. Μόνο ο ΑΛΛΑΧ είναι Παντογνώστης και Άριστος Εμπειρογνώμονας (για όλα).

**(32) Σούρα ελ-Σέτζιντε
(Η Λατρεία - Η υπόκλιση)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ,
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. A. Λ. Μ. = ('Ελιφ, Λαμμ, Μιμμ)*.

2. Η αποκάλυψη του Βιβλίου (του Κορανίου) που γι' αυτό δεν υπάρχει - αμφιβολία - (έγινε) από τον Κύριο όλων των Κόσμων

3. 'Η ίσως πουν: "Μήπως το έχει εφεύρει (ο Μουχάμμεντ)"; 'Οχι - βέβαια -! Αυτή είναι η Αλήθεια από τον Κύριό σου, για να προειδοποιήσεις (μ' αυτό) ένα λαό, που δεν του έχει δοθεί - πριν από σένα - καμιά προειδοποίηση, ώστε ίσως και καθοδηγηθούν.

4. Ο ΑΛΛΑΧ είναι που έπλασε τους ουρανούς και τη γη και ό,τι είναι ανάμεσά τους, σε έξη μέρες κι έπειτα εγκαταστάθηκε στο Θρόνο (της εξουσίας). Κανέναν άλλον - εκτός από Αυτόν - δεν έχετε για προστάτη η μεσολαβητή (για σας). Γιατί - λοιπόν - δεν σκέφτεστε;

5. Κυβερνά (όλες) τις υποθέσεις, από τον ουρανό ως τη γη 'Επειτα σ' Αυτόν θα πάνε (όλες τους) μια Ημέρα, που η

مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ
تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣١﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَمَّ

نَزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾

أَمْ يَقُولُونَ أَفَنَرِيهٖ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٣﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ
مِّن دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

يُدِيرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ
فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٣٥﴾

* βλ. Σημ. 1

διάρκειά της θα είναι (σαν) χίλια χρόνια κατά τους υπολογισμούς σας.

6. Έτσι είναι (ο ΑΛΛΑΧ), ο Γνώστης των πάντων, από κρυφά και από φανερά, ο Παντοδύναμος, ο Ελεήμονας,

7. που έκανε (τέλεια) και πολύ όμορφα κάθε τι που έχει δημιουργήσει. Και πρώτα έπλασε τον άνθρωπο από λάσπη.

8. κι έπειτα έκανε τους απογόνους του από ένα στοιχείο μιας καταφρονημένης υγρής σταγόνας, (το ανδρικό σπέρμα),

9. κι έπειτα του έδωσε το σχήμα, στις πρόπουσες αναλογίες, και φύσηξε μέσα του κάτι από το πνεύμα Του. Κι έφτιαξε για (ευκολία) σας την ακοή, την όραση και το αίσθημα (την κατανόηση). Πολύ μικρή είναι η ευγνωμοσύνη που δίνετε.

10. Και λένε: "Σαν θα χαθούμε κρυμμένοι στη γη, μήπως, θα βρεθούμε σε μια καινούργια Δημιουργία"; Όχι βέβαια! απορρίπτουν τη Συνάντηση με τον Κύριό τους!

11. Να πεις: "Ο Άγγελος του Θανάτου, που έχει τη φροντίδα σας, θα αφαιρέσει τη ζωή σας, κι έπειτα θα επιστρέψετε στον Κύριό σας".

12. Κι αν μπορούσες να έβλεπες όταν οι ένοχοι θα λυγίζουν χαμηλά τα κεφάλια τους μπροστά στο Κύριό τους (λέγοντας): "Κύριέ μας! Είδαμε και ακούσαμε. Γύρισέ μας λοιπόν (στη γη). Θα κάνουμε το καλό. Γιατί πραγματικά (τώρα) πιστεύουμε".

ذَٰلِكَ عَلِيمٌ ۖ ٱلْغَيْبِ ۖ ٱلشَّهَادَةِ ۖ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦﴾

ٱلَّذِى أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ وَبَدَأَ خَلْقَ

ٱلْإِنْسَانِ مِن طِينٍ ﴿٧﴾

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٨﴾

ثُمَّ رَوَّاهُ ۖ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ

ٱلسَّمْعَ ۖ وَٱلْأَبْصَرَ ۖ وَٱلْأَفْتِدَةَ ۖ قَلِيلًا

مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾

وَٱقُولُوا ۖ ٱذْأَضَلَّآنَا فِى ٱلْأَرْضِ ۖ ٱلَّذِى خَلَقَ جَدِيدًا

بَلْ هُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿١٠﴾

﴿١١﴾ قُلْ يُتَوَفَّكُم مَّلَكُ ٱلْمَوْتِ ٱلَّذِى وُكِّلَ بِكُمْ

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٢﴾

وَٱلَّذِى إِذْ أَنشَأَكُم مِّن نَّسْلِكُمْ فَٱرْتَوَوْهُم

عِندَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَٱرْجِعْنَا

نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٣﴾

13. Κι αν το θέλαμε, θα μπορούσαμε - βέβαια - να οδηγήσουμε κάθε ψυχή (στον ίδιο δρόμο), αλλά ο Λόγος (που δόθηκε) από Μένα, (πρέπει να επαληθεύσει): "Θα γεμίσουμε την Κόλαση από όλα μαζί τα Πνεύματα και τους ανθρωπούς".

14. Δοκιμάστε λοιπόν (τώρα, τη τιμωρία Μας), επειδή λησμονήσατε τη Συνάντηση αυτής της Ημέρας σας, γιατί κι Εμείς σας έχουμε (επίσης) ξεχάσει, (δηλ. με στέρηση ευμενείας Μας). Και δοκιμάστε την Τιμωρία της Αιωνιότητας για ό,τι (εγκλήματα) κάνατε!»

15. Κι όμως πιστεύουν στις Εντολές Μας - εκείνοι - , που όταν τους απαγγέλλονται, πέφτουν γονατιστοί κάτω - σε λατρεία - και πανηγυρίζουν τα εγκώμια του Κυρίου τους, και ποτέ τους δεν υπερηφανεύονται.

16. Οι πλευρές τους αφήνουν τα κρεβάτια τους που κοιμούνται (σηκώνονται τη νύχτα για προσευχή) καθώς επικαλούνται τον Κύριό τους από φόβο και Ελπίδα. Και ξοδεύουν (σε φιλανθρωπία), από ό,τι έχουμε προμηθεύσει για τη συντήρησή τους.

17. Καμιά ανθρώπινη ύπαρξη, δεν γνωρίζει, ποια Κούρρατα Άϊουν (πλήρη απόλαυση) έμεινε κρυμμένη ακόμη απ' αυτούς σαν αμοιβή για τις (καλές) πράξεις τους.

18. Μήπως λοιπόν αυτός που πιστεύει

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا
وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾

فَذُوقُوا يَمَانِسِبَتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا
إِنَّا نَسِيتُكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ
الْخُلْدِ يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا
خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾

لَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا

είναι σαν κι αυτόν που είναι άπιστος και κακοήθης; Βεβαίως δεν είναι ίσοι.

19. Για εκείνους που πιστεύουν και κάνουν το καλό υπάρχουν κήποι - σαν σπίτια φιλοξενίας (σαν άμοιδή) για ό,τι (καλό) έκαναν.

20. Για εκείνους όμως τους άπιστους η κατοικία τους θα είναι η Φωτιά. Κάθε φορά που θα ήθελαν να βγουν απ' αυτή, τους σπρώχνουν να ξαναμπούν, και τους λένε: "Δοκιμάστε τα θιασανιστήρια της Φωτιάς, που την είχατε διαψεύσει".

21. Και θα τους κάνουμε να δοκιμάσουν οπωσδήποτε - την κατώτερη Τιμωρία (στο κόσμο) πριν τη μεγίστη της Μέλλουσας Ζωής, ώστε ίσως και (μετανιώνοντας) επιστρέφουν.

22. Και ποιος μπορεί να είναι ο πιο άδικος από εκείνον που του έχουν απαγγείλει τις Εντολές του Κυρίου του, κι έπειτα απομακρύνεται απ' αυτές (και τις αμφισβητεί); Βέβαια από τους ενόχους οπωσδήποτε θα απαλλαγούμε με αντεκδίκηση.

23. Και δώσαμε στο Μωυσή τη Βίβλο. Μην είσαι σε αμφιβολία ότι δεν μπορεί (να σου φτάσει - από τον Κύριό σου η Βίβλος) να τη συναντήσεις. Και την κάναμε οδηγό για τα Παιδιά του Ισραήλ.

24. Κι απ' αυτούς ορίσαμε Ηγέτες (τους Αρχιερείς) που να καθοδηγούν κατά διαταγή Μας, εφ' όσον υπόμεναν καρτερικά και συνέχιζαν να πιστεύουν

لَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا يَمْشُونَ فِيهَا وَأَنْزِلُ عَلَيْهِمْ
مِنْ ثَمَرَاتِهَا نَهْلًا ﴿١٩﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا
أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا
عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَنُدَبِقَنَّاهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ
الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْقِمُونَ ﴿٢٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ
مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا الْعَاصِرُونَ
وَكَأَنَّا بِآيَاتِنَا لَاقِفُونَ ﴿٢٤﴾

στις Εντολές Μας.

25. Βέβαια ο Κύριός σου θα δικάσει ανάμεσά τους - κατά την Ημέρα της Κρίσης - για τα θέματα που διαφωνούσαν (μεταξύ τους).

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُفَصِّلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾

26. Μήπως δεν τους έγινε φανερό, πόσες γενιές έχουμε - πριν απ' αυτούς - εξολοθρευτεί, που στις κατοικίες τους (τώρα) οι ίδιοι περπατούν; Βέβαια σ' αυτά υπάρχουν Σημεία (διδάγματα) Γιατί - λοιπόν - δεν ακούνε;

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾

27. Ή μήπως δεν βλέπουν πώς οδηγούμε το νερό (της βροχής) στη ξερή γη (τη γυμνή ή την αχορταριασμένη) και κάνουμε μ' αυτό να βγει η σοδειά που τρώνε απ' αυτή, τα ζωντανά τους κι αυτοί οι ίδιοι; Γιατί - λοιπόν - δεν βλέπουν;

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا سَوَّيْنَا الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَتُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنعْمُهُمْ
وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾

28. Και λένε -για πότε είναι αυτή η Απόφαση, αν λέτε την αλήθεια";

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾

29. Να πεις: "Κατά την Ημέρα της Απόφασης, δεν πρόκειται να ωφεληθούν εκείνοι που αρνήθηκαν την πίστη, αν (τότε) πιστέψουν ! Κι ούτε πρόκειται να τους δοθεί καμιά αναβολή"

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾

30. Γι' αυτό, ν' απομακρυνθείς (ω! Μουχάμμεντ! απ' αυτούς και περιμένε. Κι εκείνοι - το ίδιο - περιμένουν.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَأَنْظِرْ إِنَّهُمْ
مُنْتَظَرُونَ ﴿٣٠﴾